

ORIGINAL ARTICLE

MJSSH
Muallim Journal of
Social Science and Humanities

பரிமேலழகரின் உரையில் புதிய சிந்தனைகள்
[PARIMĒLĀKARIN URAIYIL PUTIYA
CINTANAİKAL]

**NEW IDEAS IN PARIMALACHARI'S
INTERPRETATION**

சு.அந்தோணி செல்வகுமார் / S. Antony Selvakumar ¹

ந.ஜெயவசந்தி / N. Jeyvasanthi *²

இல.பிரவீன் பீற்றர் ஞானையா / L. Praveen Peter Gnaniah ³

¹ Department of Tamil, Nazareth Margoschis College, Thoothukudi, India

Email: tamilantoskumar@gmail.com

² Department of Tamil, Geetha Jeevan Arts & Science College, Thoothukudi, India

Email: jeyvasanthi.n@gmail.com

³ Department of Tamil, Nazareth Margoschis College, Thoothukudi, India

Email: praveenpeter1@gmail.com

*Corresponding author

DOI: <https://doi.org/10.33306/mjssh/177>

Abstract

This study is said to have complied and analysed the messages found in the Parimalazhar text in Thirukkural. In his speech rhetorical proverbs, noun types, verb illustration, wing illustration, differential elements, differential objects pointing, dictionary, new semantics, local care fire, abbreviated grammatical field. It also points out the guilt. The parables the new thinking the musical prowess the prose, the course of the next and the morals he used. This review article also highlights the nature of Parimalazhar text book. His text is completely different from others. Exploring each word in a new perspective is the foundation of dictionary art. His multifaceted, erudition and concentration serve as a guide for other commenstrators. This main purpose of their review article is exploring the new thinking of the superintendent.

Keywords: Wing, Plow, Keep, fold heart, line flower, Pirethu Molithal

ஆய்வுச் சாரம்

இந்த ஆய்வானது திருக்குறளில் பரிமேலழகர் உரையில் காணப்படும் செய்திகளை தொகுத்தும், பகுத்தும், விரித்தும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவருடைய உரையில் சொல்லாராட்சி, பெயர் வகை சுட்டல், வினைவகை எடுத்துக்காட்டல், வேற்றுமை உருபுகளோடு வேற்றுமைப் பொருள்களைச் சுட்டல், அகராதிப்பொருள் விளக்கம் தருதல், வட்டார வழக்குச் சொற்கள், நயவுரை எடுத்துவைத்தல், புதிய நோக்கு, தீயும் தீயவையும், சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல், இலக்கண புலமையை குறப்பாக்களில் எடுத்துரைத்தல், உவமைகளை எடுத்தாளுதல், புதிய சிந்தனை, இசை நூற்புலமையை வெளிப்படுத்துதல், நயவுரை, உரைநெறிகள், ஆகியவற்றினை இங்கு சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. மேலும் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை பரிமேலழகரின் உரை நெறிகளின் தன்மைகளையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவருடைய உரை மற்ற உரைகாரரிடமிருந்து முற்றிலும் மாறுபடுகின்றது. ஒவ்வொரு சொற்களும் புதிய நோக்கத்தில் ஆராய்ந்து அகராதி கலைக்கு அடித்தளமாக விளங்குகின்றது. இலக்கிய உரையில் இலக்கண புலமையை பதிவு செய்தமை போற்றுதற்குரியதாக அமைகிறது. இவரின் பன்னோக்கு புலமையும் கருத்துச் செறிவும் பிற உரையாசிரியருக்கு வழி காட்டுதலாய் அமைகின்றது. பரிமேலழகரின் புதிய சிந்தனைகளை சுட்டுவதே இவ் ஆய்வுக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாக அமைகிறது.

கருச்சொற்கள்: சாரியை, ஊழ், வைத்து, மட நெஞ்சம், கோட்டுப்பூ பிறிது மொழிதல்

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

Received 2nd November 2021, revised 24th November 2021, accepted 6th December 2021

முன்னுரை

ஈராயிரம் ஆண்டு பழமைமிக்கது. திருக்குறள் நூலின் உலகளாவிய புகழைப்போன்று, அதற்கு ஒப்பான புகழும் பெருமையும் உடைய உரை பரிமேலழகரின் உரையாகும். திருக்குறள் என்று என்னும் போதே பரிமேலழகரின் உரை நம் எண்ணத்தை ஆழ்ந்து சிந்திக்கச் செய்கிறது எனலாம். உரையாசிரியர்களுக்குள் இளவரசர் என்று போற்றத்தக்க பெருமையுடையவர் பரிமேலழகர் என்கிறார், செக்கோசஸ்லேகிய நாட்டுத்தமிழறிஞர் கபில் சுவலபில்.

Permelaker (13th -14th century) a Brahman from kanchipuram or from Madurai is considered by many the Prince of commentators. He is very much indebted to sanskrit, sources with enriched his vocabulary and style considerably. He has great Power of agrumention writing with forceful clarity in tense brief sentences” (Sarangapani, 1991)¹

“பரிமேலழக ரொவது உரையொன்றே வள்ளுவர்
நூலின் பெருமைகளைத் தக்கபடி அமைத்து அதன்
புகழை வளர்க்க வல்லதாய்யுள்ளது என்கிறார்.”

பேராசிரியர், எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை (Aravinthan, 1990)²

பரிமேலழகர் தம் காலத்தில் உள்ள தமிழ் இலக்கியம் அனைத்தையும் நுணுகிக் கற்று அவற்றின் கருத்துக்களை வடித்துக் கலைப்பண்பு கெழுமந் திருக்குறளை உரைவடிவில் அளித்துள்ள பரிமேலழகரது அருஞ்செயலின் பெருமை அளவிடங்கு அரியதாகவே உள்ளது. இத்தகைய சிறப்பிற்குரியதாக விளங்கும் இவரது உரையில் புதிய சிந்தனையை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கருத்துரை

பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர் செய்நூலாமோ-நூலிற்
பரித்தவரையெல்லாம் பரிமேலழகன் தெரித்தவரை யாமோ தெளி

(பெருந்தொகை . 1543) (Kalpana.2009)³

எனப் பெருந்தொகை வெண்பா மூலம் இவரது சிறப்பினை அறியலாம். பரிமேலழகர் தமக்கு முன் தோன்றிய ஒன்பது உரைகளையும் கற்றார். பரிமேலழகருக்கு முற்பட்ட உரையாசிரியர் ஒவ்வொருவரிடம் ஒவ்வொரு சிறப்பு இயல்பு காணப்படுகின்றது. தொடக்கத்தில் எழுதும் விரிவுரை, இயல் பற்றிய ஆராய்ச்சியுரை, அதிகாரம் தோறும் எழுதும் முன்னுரை, அதிகாரம் வைப்பு பற்றிய விளக்கம், அதிகாரத்திற்குள் குறட்பாக்களைப் பொருள் தொடர்போடு தொகுத்து நோக்குதல் ஆகியவற்றைப் பரிமேலழகர் தமக்கு முற்பட்ட உரையாசிரியர்களிடமிருந்து பெற்றார்.

இத்தகைய சிறப்புக்குரியவரான இவரின் புதிய சிந்தனைகளை தம் உரையின் மூலம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். திருக்குறள் உரையில் காணலாகும் அரிய செய்திகளையும், மொழிபாங்குகளையும், சொற்களை எடுத்தாளும் திறத்தினையும் பற்றி இக்கட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

சொல்லராய்ச்சி

சொல்லாட்சித் திறனும் சொல்லாராய்ச்சி திறனும் ஒருவருடைய மொழிப் புலமையினைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகும். இலக்கிய இலக்கண நயங்களோடு ஆய்ந்து அவற்றின் பொருளை உணர்த்துகிறார் பரிமேலழகர். சிந்தனை ஆற்றலும் சிறப்பும் ஆய்வு நுட்பமும் இங்குச் சுட்டிக்காட்ட தக்கவையாக உள்ளது.

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை (குறள். 15)

இக்குறட்பாவிற் று ஒவ்வொரு சொல்லினையும் ஆராய்கிறார். மற்று வினைமாற்றின் கண்வந்தது 'ஆங்கு' என்பது மறுதலைத் தொழிலுவமத்தின் கண் வந்த உவமைச்சொல், கேடும் ஆக்கமும் எய்துதற் குரியர் மக்களாதலின் கெட்டார்க்கு என்றார். எல்லாம் என்றது அம்மக்களின் முயற்சி வேறு பாடுகளை கெடுத்தல் நாம் பலவாதல் நோக்கி”

(Marieswai, P.A 2002)⁴

குறளில் வரும் சொற்களுக்கு இலக்கண குறிப்புகளும் அவற்றிற்குரிய வேறு சொற்களையும் சில குறப்பாக்களின் கூறுகிறார். (குறள்: 225) நந்து என்னும் தொழிற்பெயர் விகாரத்தில் நத்து என்றானது. பின் அம் என்னும் பகுதிப் பொருள் விசுதி பெற்று நத்தம் ஆயிற்று.

ஊழ்

இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதிகளை தம்முடைய உரையில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், விதி, நியதி என்பவற்றை ஒருபொருட் கிளவியாக குறிப்பிடுகின்றார்.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கு - ஒரு சொல் (குறள்.561) ஒரு வந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தம், ஒருபொருள், கிளவி (குறள். 563) இல், குடி, குலம் ஒருபொருள் (குறள்.951)

உறை

உறை என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர் அவை ஆகுபெயராய் உறை தலைச்செய்யும் நாள்மேல் நின்றது. (குறள். 564)

ஒறுத்தாறும் - பொறுத்தாலும் என்பன ஒரு சொல் குறள் (653) கேண்மை, நட்பு - ஒரு பொருள் தினவு குறள் (782) தந்தும், எளியன் - ஒரு பொருட் பன்மொழி (குறள். 963)

பெயர் வகை சுட்டல்

யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பார் சொல்லிலுக்கப் பட்டு (குறள்: 127)

என்ற குறளில் 'யா' என்பது அஃறிணைப்பண்மை வினாப்பெயர் என்று கூறுகின்றார்.

கண்ணுள்ளார் காத லவரகாகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து (குறள்:1127)
நெஞ்சத்தார் காதலவரகாக் வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேப்பாக்கு அறிந்து (குறள் 1128)

என்ற குறள்களில் வேப்பாக்கு, காப்பாக்கு முதலானவற்றை வினைப்பெயர் என்றும் பாகுபடுத்தி உரை எழுதுகின்றார்.

வினைவகை எடுத்துக்காட்டல்

பயனில்சொல் பாராட்டு வாளை மகன் எனல்
மக்கட் பதடி எனல் (குறள்.196)

என்ற குறட்பாவில் 'அல்' விசுதியினை ஆய்ந்து நுட்பமாகக் கூறுவர்.

'அல்விசுதி வியங்கோள், முன் எதிர்மறை
யினும் பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது

என்று விளக்கம் தருகிறார்.

சாரியை எடுத்துக்காட்டல்

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையார் அவியுணவின்
ஆன்றோரோ டொப்பர் நிலத்து. (குறள்.413)
செவியான் உண்ணும் உணவு அல்வழிக்கண் வந்த இன்சாரியை ஆகும்.

வேற்றுமை உருபுகளோடு வேற்றுமைப் பொருட்களைச் சுட்டல்

வேற்றுமை உருபுகளைச் சுட்டுவதோடு அவை உணர்த்தும் பொருட்களையும் உரை
கூறும்போதே கூறிச்செல்லும் மரபு இவரிடம் காணப்படுகிறது.

‘அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல’ (குறள்.39)

என்ற குறள் உரையில், ஆனுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக் கண் வந்தது’ என்று உருபு உணர்த்தும்
பொருளையும் சுட்டிக் கூறுகின்றார்.

அகராதீப் பொருள்கள் தருதல்

திருக்குறளின் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் அதற்கு உரை வகுக்கும் போது பொருளுக்கு ஏற்ற
சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றார். தேவையற்ற சொற்களை அவர் எங்கும் பயன்படுத்தவில்லை.
ஆற்றல் இல்லாத சொற்களை அவர் எங்கும் எடுத்தாளவில்லை. அதற்கு மாறாகப் பொருள்
சொல்லும் சூழலுக்கு ஏற்ப சொற்களின் பொருளைச் சிறக்க எடுத்துக் கூறுகிறார்.

உடுக்கை இழிந்தவன் கைபோல ஆங்கே

இடுக்கண் களைஉதாம் நட்பு (குறள்:88)

என்ற குறளின் விளக்குதல், உடுக்கை இழிந்தவன்’ - என்ற தொடரில் அவையிடை ஆடை
குலைந்தவனுக்கு’ என்று கூறுகின்றார்.

துளங்காமை - திட்டமுடைமை (கு.668)

நிச்சநிரப்பு - நாடோறும் இரவான் வருந்தித் தன் வயிறு நிறைத்தல் (கு.532)

பெண்மை - அறியாமை (கு.503)

அறிவு முதிராமை (கு.844)

கணிச்சி - குந்தாலி (குறள்.1251)

பொய்க்காய்வு - நிலையில் வெறுப்பு (குறள்.1246)

எவ்வம் - ஒன்றானாக் தராமை குறள் (241)

மூத்தல் - அறிவானும் சலத்தானும் காலத்தானும் மூத்தல் (குறள்.441)

மிக்கவு வகை - பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதம்,

இவற்றினால் வருவது. (குறள்.531)

மடி கற்றல் - உடுத்தல் (கு.10237)

துலை - ஒப்பு (குறள்.1083)

வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

எளிமையும் இனிமையும் நிறைந்த இவருடைய உரையில் பாண்டி நாட்டுப் பேச்சு வழக்கும் இடையிடையே சுட்டிக் காட்டுகின்றார். 'வைத்து' என்ற சொல்லை மிகுதியாக இங்கு கையாளுகின்றார்.

தாம் வலியராய் வைத்து மெலியார்க்கு உரிய கொடுத்தல் முதலிய மூன்றினைச் செய்தலும் மெலியராய் வைத்து வலியார்க்கு உரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம் (குறள். 476 உரை).

இவையன்றித் தாம் மெலியனவாய் வைத்து'

(குறள். 474 உரை)

செவ்வி பெற மலர்ந்து வைத்தும் நூலைக் கற்று வைக்கும் (குறள்.650 உரை)

அதுமானந்தன் அறிந்து வைத்து (குறள்.318 உரை)

தாழ்ந்த சாதிக்கண் பிறந்து வைத்தும் (குறள்.409 உரை)

அடைவுட எண்ணி வைத்து (குறள். 640 உரை)

வைத்து என்ற சொல் பாண்டிய நாட்டு மக்கள் தம்முடைய பேச்சு வழக்கில் அதிகம் பயன்படுத்துகின்றார்.

நயவுரை தருதல்

மருத்தவாயெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற

இடுக்கண் இடர்பாடுடைத்து (குறள். 624)

பகடன்னான் என்பதற்குக் பரிமேலழகர் கூறும் உரை நயமும் நுட்பமும் பொருந்தியது. பகடு மருங்கு ஆற்றியும் மூக்கு ஊன்றியும் தாள் தவழ்ந்தும் அரிதின் உய்க்குமாறு போலத் தவழ்ந்தும் அரிதின் உய்க்குமாறு போலத் தன் மெய் வருத்தம் நோக்காது முயன்று உய்ப்பான் என்கிறார் பரிமேலழகர்,

தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும் (குறள்.202)

என்பதற்குப் பிறிதொரு காலத்தும் பிறிதொரு தேயத்தும், பிறிதோர் உடம்பினும் சென்று சுடுதல், நீக்கு இன்மையின் தீயினும் அஞ்சப்படுதாயிற்று என்கிறார்.

'விறறுக்கோள் தக்க உடைத்து (குறள். 220)

என்ற குறளில் தன்னை விறறுக் கொள்ளப்படுவதொரு பொருள் இல்லை. இன்றே இஃதாயின் அதுவும் செய்யப்படும் என்று பொருள் விளக்கம் தருகிறார். புகழ், பயத்தல் நோக்கி, இதனான் ஒப்புரவினால் கெடுவது கேடு அன்று என்பதை பதிவு செய்துள்ளார்.

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப்பிரிதல் (குறள்.394)

உள்ளப்பிரிதல் என்பதற்கு இனி இவரை யாம் எங்ஙனம் கூடுதும் என நினையுமாறு நீங்குதல்' எவ்வாறு கூடும் என்ற புதிய சிந்தனையை பதிவு செய்கிறார்.

'எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு (குறள்.429)

என்ற குறள் விளக்கத்தில் குணங்கள் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்கும் உண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார் ஆயினும், இழித்த பொருள் உயர்ந்தோர் ஆயினும்

உறுதிப்பொருள் பகைவர் ஆயினும், கெடுபொருள் நட்பார் ஆயினும் ஒரோ வழிக் கேட்கப்படுதலான் 'எப்பொருள்' என்று கருதினார்.

நன்றறிவாரின் கயவர் திருவுடையார்
நெஞ்சத் தவலம் இலர் (குறள்.1072)

என்னும் குறளின் விளக்கத்தில் (புகழ், அறம், ஞானம்) ஆகியவற்றை 'அறிவார்' இவை செய்யா நின்றே மிகச் செய்யப் பெறுகின்றிலேம் என்றும், செய்கின்ற இவை தமக்கு இடையூறு வருங்கொள் என்றும், இவற்றின் மாறுதலையாய் பழிபாவம் அறியாமை என்பவற்றுள் யாது வினையுமோ என்றும், இவற்றார் கவலை எய்துவர், கயவர் அப்புக்கழ் முதலிய ஒழித்தும் பழி முதலிய செய்யா நின்றும் யாதும் கவலை உடையார் அல்லராகலான் திருவுடையார் எனக் குறிப்பால் 'இகழ்ந்தவாறு' இதனால் பழி முதலியவற்றிற்கு அஞ்சார் என்பது கூறப்பட்டது.

கேட்டார் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேப்ப மொழிதாம் சொல் (குறள்.643)

என்ற குறள் விளக்கத்தில் 'கேட்டார் கேளார்' என்பதற்கு 'நூல் கேட்டார் கேளாதார்' எனவும் வினவியார் வினவாதர் எனவும், தகையவாய் என்பதற்கு எல்லா தகுதியையுடையவாய் என்று உரைத்தார்.

தொடிநோக்கி மென்தோரும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதான் வன் செய்தது (குறள்.1279)

என்ற குறளுக்குத் தம் புலமைத்திறன் அனைத்தும் வெளிப்படும் வகையில் பொருள் உரைத்த தன்மை வியப்புக்குரியதாய் அமைகிறது. அவர் பிரிய யான் ஈண்டு இருப்பின் இவை நில்லா எனத் தன் தொடியை நோக்கி, அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியும் எனத் தன் மென்தோள்களையும் நோக்கி பின் இவ்விரண்டும் நிகழாமல் நீர் நடந்து காத்தல் வேண்டும் எனத் தன் அடியையும் நோக்கி, அங்ஙனம் அவன் செய்த குறிப்பு உடன் போக்காய் இருந்தது.

புதிய நோக்கு

திருக்குறளில் உள்ள சில குறட்பாக்களுக்குப் பரிமேலழகர் "மாத்திரை முதலா அடி நிலை காறும் நோக்கி" நுண்பொருள் எழுதுகின்றார். குறட்பாவில் உள்ள ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் இவர் பொருளாழம் வாய்ந்த உரை கூறிச் சிறப்பிக்கின்றார்.

செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும் (குறள்.412)

'சுவை மிகுதியும் பிற்பயத்தலும் உடைய கேள்வி உள்ள பொழுது வெறுக்கப்படுதலான், "இல்லாத போழ்து என்றும்" பெரியதாயன வழித்தேடல் துன்பமே அன்றி நோயும் காமமும் பெருகுதலான் 'சிறிது' என்றும் அதுதானும் பின் இருந்து கேட்டற் பொருட்டாகலான் ஈயப்படும் என்றும் கூறினார். ஈதல் வயிற்றது இழிவு தோன்ற நின்றது.

ஏதிலார் ஆரத்தமர் பசிப்பர் பேதை
பெருஞ் செல்வம் உற்றக்கடை (குறள்.837)

எல்லா நன்மையும் செய்து கோடற்கருவு என்பது தோறை 'பெருஞ்செல்வம்' என்றும், அதனைப்படக்கடும் ஆற்றல் இல்லாமை தோன்ற 'உற்றக்கடை' என்றும் எல்லாம் பெறுதல் தோன்ற 'ஆர்' என்றும் உணவும் பொறாமை தோன்ற பசில்பார் என்றும் கூறுகிறார்.

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புனையைக் சுடும். (குறள்.306)

சேர்ந்தாரைக் கொல்லி என்பது ஏதுப்பெயர். தான் சேர்ந்த இடத்தைக் கொல்லும் தொழிலில் ஆகும். சேர்ந்தாரை என உயர்திணைப் பன்மைமேல் வைத்து நான்கு பாலையும் தம் கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலால் விளக்குகின்றார். உலகத்து நெருப்புத்தான் சேர்ந்த இடத்தில் மட்டும் அல்ல, சேராத இடத்திலும் சுடும்.

அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை (குறள்.36)

இக்குறள் விளக்கத்தில் ஆழ்ந்த பொருளினை உள்ளடக்கிச் சொற்செறிவோடு அவர் எழுதும் திறன் வியப்பிற்குரியதாக உள்ளதும் ‘அன்றறிவாம்’ என்னாது அறஞ்செய்க” என்னும் தொடருக்கு, அறம் செய்வதற்கு இப்பொழுது என்ன அவசரம், பின்னர் பார்த்துக் கொள்வோம் என்பது மாந்தரின் இயல்பு, இதனை உணர்ந்த பரிமேலழகர்,

“யாம் இது பொழுது இளையமாதலின்”
இதற்கு ஞான்று செய்துமெனக்
கருதாது அறத்தினை காடோறுஞ் செய்க”

என்று விளக்கம் தருகிறார். (Marieswari, P.A. 2002)⁵

தீயும் தீயவையும்

தீய செயல்கள் தீமையினை விளைவிக்கும் தன்மை உடையது. தீயை விடத் தீயவை கொடியன வாகக் கருதி அஞ்சப்படும் என்பது வள்ளுவர் கருத்து.

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப்படும் (குறள்.202)

இந்த குறட்பாவில் தீயைக் காட்டிலும் தீயவை கொடியவை என்பதனைப் பரிமேலழகர் மிக நுட்பமாக விளக்குகின்றார். தீயும் தீயவையும் செய்வன கொடியனவே ஆயினும் இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டினைப்பலப்படுத்தும் விதமாக அவருடைய சொல்லாட்சித் திறன் அமைந்துள்ளது.

‘பிறிதொரு காலத்தும், பிறிதொரு தேயத்தும்
பிறிதோருடம்பினுஞ் சென்று கூடுதல் தீக்கு
இன்மையுள் தீயினும் அஞ்சப்படும்’.

என்கிறார் பரிமேலழகர்.

கண்ணும் புண்ணும்

வள்ளுவர் கற்றோரைக் கண்ணுடையார் என்றும் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையார் என்றும் கூறினார். இவற்றினை வள்ளுவர் கூறுவதற்கு யாது காரணம் என்பதைப் பரிமேலழகர் நுணுகி ஆய்ந்து அதனை நுட்பவரையாக்குகிறார். தாம் இருக்கும் இடமேயன்றிப் பிறிதோரிடத்தில் உள்ளவற்றையும் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் மட்டுமின்றி எல்லாக் காலங்களில் நடப்பனவற்றையும் உணர்ந்து அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றலைத் தருவது கல்வி அறிவேயாகும். பரிமேலழகரின்

கருத்து நயத்தோடு இங்கு அவர்தம் உரையின் நடையழகும் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வதாக அமைகிறது.

‘தேயமிடையிட்டவற்றையும் காலமிடையிட்டவற்றையும் காணும் ஞானக் கண்ணுடைமையிற் கற்றாரைக் கண்ணுடையரென்ப என்றும், அஃதின்றி நோய் முதலியவற்றால் துன்பஞ் செய்யும் ஊனக் கண்ணையுடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையர் ‘என்கிறார் பரிமேலழகர்.

மடநெஞ்சமும் காதலும்

காதாற் பிரிவால் என் நெஞ்சோடு புலந்து தலைவி கூறுகிறாள். எவ்வளவு முயற்சி செய்தும் என் காதலனை மறக்கக் கூடவில்லையே, காதலரை மறக்க இயலாத என்னோடு மட நெஞ்சினைத் சேர்ந்து மறக்கத் தகாததாகிய நாணத்தையும் மறந்து விட்டனே என வருந்துகிறாள்.

நாணும் மறந்தேன் அவர் மறக் கல்லா என்
மாணா மட நெஞ்சிற் பட்டு (குறள். 1297)

இக்குறளில் மடமை என்பதற்குப் பரிமேலழகர் தரும் நயவுரை நுட்பமும் திட்டமும் வாய்ந்தது. மடமை - கண்டவழி நினைந்து கண்டவழி மறத்தல்’ இந்நயவுரையால் தலைவினுடைய உள இயல்பும் இனிது புலனாகிறது.

சுருங்க சொல்லி விளங்க வைத்தல்

குறட் செறிவைப் போலவே பரிமேலழகரது உரைச்செறிவும் சிறப்புடையது. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் திறன்மிக்கது அவரது உரைநடை சொல்லப்பட்ட கருத்தினை மீண்டும் உரைக்காது, முன்னரே உரைக்கப்பட்டன. என்று மட்டும் சுருங்கச் சொல்வது அவருடைய இயல்பு ஆகும்.

செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்’

என்ற குறளின் விளக்கத்தில் ‘செய்தக்கன வல்லன்’ எவை எவை என்பதனை விளக்கிவிட்டு செய்தக்கன அவற்றின் மதலையாயின எனச் சுருக்கமாகவும் நுட்பமாகவும் உரைப்பார். செய்தக்கன அல்ல ஆவன பெரிய முயற்சியினவும் செய்தால் பயன் இவ்வனவும் அது சிறிதாயினும் ஐயமாயினவும், பின் துயர் வினைப்பனவும் என இவை, செய்யத்தக்கன ஆவன அவற்றின் மறுதலை ஆயின்’ இவ்வாறே ஒரு சொல்லுக்கு மீண்டும் விளக்கம் பெற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டின் இது முன்னரே இவ்விடத்து உரைக்கப்பட்டது. என்பார்”.

‘ஆற்றின் அளவறிந்தீ அது பொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி” (குறள்.477)

என்னும் குறட்பாவில் உரையில்,

‘ஈயும் நெறிமேல் இறைமாட்சியும், வகுத்தலும்
வல்லரசு என்புழி உரைத்தாய்”

அவர்தம் உரைநடைத்திறன் பல குறட்பாக்களின் உரைகளிலும்; சிறந்து விளங்குவது எண்ணுவதற்குரியதாக அமைகிறது.

ஒண்ணுதற் கோஓ உடைத்தே ஞாட்பினுள்
கண்ணாரும் உட்குமென் பீடு (குறள்.1088)

மருதர் என்பது அதிகாரத்தில் வந்தது. 'ஞாட்பினுள்' என்றதனால் பகைவராதல் பெற்றாம், என்றதனால் பகைவாராதல் பெற்றாம், பீடு என்ற பொறுமையாய் மனவலியும் காயவலியும் ஆகும். பெருமையும் நுதலது சிறுமையும் தோன்ற நின்றது. 'கழிந்தற்கு இரங்கலின் தற்புகழ்தல் என்றாயிற்று'.

கரும்புத் தின்பதற்குக் கூலி

'தாமின் புறுவ கலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்' (குறள். 399)

கல்வி ஒருவர் இன்புறுவதற்குக் காரணமாய் தோன்றிப் பிறர் மகிழ்த்திற்கும் காரணமாய் அமைகிறது. எனவே அச்சிறப்பு நோக்கியே கற்றோர் மீண்டும் மீண்டும் கல்வியை விரும்புகின்றனர், இதனைப் பரிமேலழகர் கரும்பு அயிற்றற்குக் கூலி போலத் தம் இன்புறுதற்கு உலகு இன்புறுதல் பிறவற்றான் இன்மையில் அதனையே காமுறுவர் என்று கூறினார்.

கோட்டுப்பூ

அறிவுடைமையின் பயன் உலகத்தைத் தழுவுகிறது. முன்னே மகிழ்ந்து விரிதலும் பின்னே வருந்திக் குவித்துமில்லாத இயல்பினது அறிவு.

'உலகந் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலு மில்லா தறிவு (குறள் எண்:425)

என்னும் குறட்பாவில் வள்ளுவர் இதனைக் கூறுவர். வள்ளுவர் கருத்துக்கு விளக்கம் வரைந்த பரிமேலழகர், மலர்தலும் கூம்புதலுமில்லாத அறிவினுக்கு இயற்கை நெறியோடு இயைந்த காட்சி ஒன்றினை உவமையாக்குகிறார்.

நீர் நிலைகமிலுண்டாகும் பூக்கள் மலர்ந்துகவி தலுமாகத் தாம் அழிகிற வரை நிலைமாறுதல்களைப் பெறும். அதனால் கோட்டுப்பூவோ ஒரு கால் மலர்ந்து மீண்டும் குவியாமலே அழிகிற வரை இருக்கும். மலர்; தலும் குவிதலுமான இருவகை நிலைகள் கோட்டுப் பூக்கனிடத்தில்லை, அறிவார்ந்த நட்பும் இத்தகைய இயல்பினதேயாம், எனவே தாம் பரிமேலழகர்,

அவரோடு கயப்பூபோல வேறுபடாது கோட்டுப் பூப்போல ஒரு நிலையே நட்பாயினான் எல்லா இன்பமும் எய்தும் ஆதலின் அதனை அறிவு என்றார்.

மலர்தலும் கூம்புதலுமில்லாத அறிவினுக்குக் கோட்டுப்பூவினை உவமையாக்குகின்றார் பரிமேலழகர்.

கோட்டுப்பூப்போல மலர்ந்து பிற்கூம்பாது
வெட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி தோட்ட
கயப்பூப்போல முன் மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை
நயப்பாகும் நட்பாடுமில்

(நாலடி நானூறு:38) (Subramaniyan, S.V.2009)⁶

என்னும் நாலடிப்பாட்டின் உவமையோடு பரிமேலழகரின் உவமையாக அமைந்திருக்கிறது.

ஏர்லெழுத்துப் போல

கல்லாதவனுடைய அறிவுடைமை ஆரோவழி மிக நன்றாகயிருப்பினும் அறிவுடையார் அதனை அறிவின பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார் என்பதனை வள்ளுவர்,

கல்லாதா னொட்பங்கழி நன்றாயினும்
கொள்ளா அறிவுடையார் (குறள். 404)

என்னும் குறள் கூறுவர், கல்லாதவனுடைய அறிவுடைமைக்குச் சான்று தர விழைந்திடும் பரிமேலழகர், எண்ணி எண்ணி அவர் தரும் உவமை விளக்கம் வள்ளுவரின் கருத்திற்கு பொலிவை அளிப்பதாயத் திகழ்கிறது. ஆற்றின் கரையோரங்களில் நத்தை ஊர்ந்து செல்லும்போது கோடுகள் தோன்றும் அக்கோடுகள் சிலவேளைகளில் எழுத்துக்கள் போலவும் தோற்றந்தகுவன. ஆனால் அவற்றை எழுத்துக்கள் எனப்போற்றார் அறிவுடையார், அத்தகைய கல்லாதவனுடைய ஒப்பும் என்பர் பரிமேலழகர்.

பசுமட்கலத்துள் நீர்

வஞ்சனை வழியால் பொருள் சேர்த்து அதனை காப்பாற்றுதல் என்பது பச்சை மண் கலத்துத் நீரைவிட்டுக் காப்பது போன்றதாகும். என்பர் வள்ளுவர். அறத்தையும் அரிய உவமையால் உணர்த்தும் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் அழகிய இவ்வுமை முன்னர் இம்முவகைக் குற்றங்களும் எரிந்துவிடும் என்பதை,

‘இடையறாத ஞான யோகஸ்களின் முன்னர்
இக்குற்றங்கள் மூன்றும் காட்டுத் முன்னர்
பஞ்சத்துய் போலும்’

என்னும் உவமையில் விளக்குவர் பரிமேலழகரின் இவ்வுமை நயத்தால் ஞான யோகத்தின் வன்மையும், அவ்வலிமையின் முன்னர் மூன்று குற்றங்கள் அழிந்துபடுகின்ற எளிமையும் இனிது புலமைகின்றது.

இலக்கண புலமையை குறள்பாக்களில் எடுத்தாளுதல்

நலம் வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டின்
வேண்டும் யார்க்கும் பணிவு (குறள்.960)

நலம், புகழ், புண்ணியங்கள் வேண்டும் என்பது விதிப்பொருட்டாய்கின்றது. வினைப்படு தொகுதியின் உம்மை வேண்டும்’. (தொல்.சொல்.33) (Elampooranar, U.A 2005)⁷

அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோல் தம்
முன்னோர் தந்தை தாய் என்றிவர்

(பு.வெ.பாடாண்.33) (Somasundaram. 2002)⁸

எல்லாரும் அடங்க யார்க்கும் என்றார்.

தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குர வென்னும் நசை” (குறள். 1043)

தோலாவது 1. இழிமென் மொரியால் விழமியது துவறல் (தொல்.பொருள்.செய்.239) (Elampooranar,2002)⁹

உவமைகளில் புதிய சிந்தனை

ஊதியம் என்ப தொருவற்குப் பேதையார்

கேண்மை ஓர்இ விடல் (குறள்.797)

ஒருவனுக்கு வேறு என்று சொல்லப்படுவது அறிவிலாரோடு நட்புக் கொண்ட னாயின் அதனை ஒழிந்து அவரின் நீங்குதல் ஓதல், இதனை நாலடியாரோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார்.

‘வெறிகமழ் சந்தனமும், வேங்கையும் வேரு

மாறுபோல தீங்கு வருதலின் விடல்”

(நாலடி. 180) (Subramaniam, 2009)¹⁰

அணியில் புதிய சிந்தனை

பிறிது மொழிதல் அணி

பரியது கடாங்கோட்ட தாயினும் யானை

வெருஉம் புலிதாக் குறின் (குறள். 599)

பேருடம்பன் வலி மிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின் மிக்க மெய்வலியும் கருவிச் சிறப்பும் உடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மையான் அஃதுடைய அதற்கு அஞ்சுமெறை இது. பகைவரின் மிக்க மெய்வலியும் கருவிச் சிறப்பும் உடையராயினும், அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவர் என்பது தோன்ற நின்றமையின், ‘பிறிது மொழிதல்’ என அணிச்சட்டுவதோடு காரணத்தையும் விளக்கியுரைக்கின்ற தன்மை, புதிய நோக்காக அமைகிறது.

இசை நூற்புலமை வெளிப்படுத்தல்

‘பண்ணென்னாம் பாடற்கியைபின் நேற் கண்ணென்னாம்

கண்ணோட்ட மில்லாத கண். (குறள்.573)

இக்குறட்பாவின் விளக்கவுரையில், இசைப்புலமை தோன்ற உரையெழுதுகின்றார்.

பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்று மூன்று பாடற்தொழில்களாவன யாழின் கண் வார்தல் முதலிய எட்டும், பண்ணல் முதலிய எட்டும் மிடற்றின் கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலன் என்னும் ஐந்தும் பெரு வண்ணங்கள் எழுப்பதாறுமாம் இவற்றொருட இயையா வழிப் பண்ணாற் பயனில்லாதவாறு போல. கண்ணோட்டத்து இயையாத வழிக் கண்ணாற் பயனில்லை என்று உரை கூறுகின்றார்.

தொகுப்புரை

பரிமேலழகர் தமக்கு முன்னும் தம்முடைய காலத்திலும் இருந்த இலக்கிய இலக்கண நூல்களையெல்லாம் முழுதும் கற்றுணர்ந்த முதிர்ந்த அறிஞர் என்றே கூறலாம். தங்க அணிகலனில் வைரம் பதித்தாற்போன்று தம்முடைய உரையின் இடையே அவ்இலக்கிய உரைக்கு அழகும் அமைப்பும் சேர்த்த அருங்கலைஞர், கவிதை நடைகளையே உரைநடையாகத் தம் சொல்லாய்சித் திறத்தால் வடித்து கலைப்பண்பு கெழும் உரை உருவில் இன்றமிழ் இலக்கியமாகவே தந்துள்ளார். சங்க இலக்கியங்களிலும் பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலும் காப்பியங்களிலும் இலக்கண நூல்களிலும் அவருக்கு இருந்த புலமை அறிவிடதற்குரியதாக அமைகிறது. தொல்காப்பியம் எடுத்தாளுதல், சங்க இலக்கியங்களுள், நற்றிணை, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு புறநானூறு, பட்டினப்பாலை, பொருநராற்றுப்படை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, நலாடி நானூறு முதலிய நூல்களைத் தம் உரையில் எடுத்தாண்டு உள்ளார்.

முடிவுரை

பரிமேலழகர் மிகச்சிறந்த உரைகாரர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்வதோடு, இவரது திருக்குறள் உரை இன்று வரை பலராலும் போற்றப்படுகின்ற, ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற, உரையாக விளங்குகிறது. இவரது உரை பல குறிக்கத் தகுந்த பண்புகளான உவமைச்சுட்டல், அணிநயன்கள் சுட்டல், இலக்கணக்குறிப்புகள் சுட்டல், பல நூற்களை எடுத்தாண்டு உரை விளக்கம் செய்தல், அவரது பத்துறை அறிவைப் புலப்படுத்துதல், பிற உரையாசிரியர்களிடமிருந்து வேறுபட்டும் தனித்தும் விளங்குதல் போன்ற பண்புகளோடு திகழ்வதைக் காணலாம். உரைகளின் வரலாற்றில் பரிமேலழகரின் இன்றளவும் முதன்மை பெறுகிறது. இன்னும் இவரது உரைகள் குறித்து, ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். ஆய்வுகளில் அரிய கருத்துக்களும் புதிய சிந்தனைகளையும் உலகளவில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

References :

1. SarangaPani, R. (1991). *Values of Grammatical Research Tirukural Uraigal*. Chennai, India Manivasagar Publishing House.
2. Aravinthan, M.V. (1990). *Values of Grammatical Research Uraiyasiregal*. Chennai, India Manivasagar Publishing House.
3. Kalpana, S. (2009). *Grammatical Research Tirukural Parithiyar Uraiththiramn*. Chennai, India: Tamil Mann Publishing House.
4. Marieswari, K, U.A. (2002). *Grammatical Research, Tirukural parimelazharurai*. Chennai. India: Saratha Publishing House.
5. Marieswari, K.V.A. (2002). *Grammatical Research, Tirukkural Parimelazhar Urai*. Chennai. India: Saratha Publishing House.
6. Subramaniyan, S.V. (2009). *Sangam literature, sanga ilakkiyam*. Cithambaram. India: Meiyappan Publishing House.
7. Elampooranam, U.A. (2005). *Grammatical Research Tholkapiyam, soilathikaram*. Chennai. India: Saratha Publishing House.
8. Somasuntharam, V. (2002). *Grammatical Research Purapporul venpamalai*. Chennai. India: Saratha Publishing House.

9. Subramaniyan. S.V. (2009). Sanga literature, Sanga illakiyam. Cithambaram. India: Meiyappan Publishing House.
10. Gurusamy, S. (2008). Grammatical Research Nachinarginarin uraineri. Chennai India: Rani Publishing House.